

KENDELSE AFSAGT AF RETTENS PRÆSIDENT

16. februar 1995 *

I sag T-5/95 R,

Amicale des résidents du square d'Auvergne, Massy (Frankrig), ved advokat Jean-Marc Florand, Paris,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Giuliano Marengo og Wouter Wils, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georgios Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

sagsøgt,

hvori der dels er fremsat begæring om udsættelse af gennemførelsen af de beslutninger, der er indeholdt i Kommissionens skrivelser af 20. september 1994, 5. oktober 1994 og 26. oktober 1994, hvorved Kommissionen afviste en klage fra sagsø-

* Processprog: fransk.

geren over visse virksomheders påståede konkurrencebegrænsende adfærd, som skal have medført en forhøjelse af varmeudgifterne for beboerne på square d'Auvergne, dels er fremsat begæring om, at det pålægges Fællesskabet foreløbigt at betale sagsøgeren 150 000 ECU til dækning af unødvendige udgifter, som ikke kan søges tilbage, idet beløbet trækkes fra de omkostninger, der skal betales i hovedsagen,

har

PRÆSIDENTEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I
FØRSTE INSTANS

afsagt følgende

Kendelse

Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

- 1 Ved stævning indgivet til Rettens Justitskontor den 16. januar 1995 har sagsøgeren i medfør af EF-traktatens artikel 173 anlagt sag med påstand om annullation af de »konstaterende beslutninger«, der er indeholdt i Kommissionens skrivelser af 20. september 1994, 5. oktober 1994 og 26. oktober 1994, hvorved Kommissionen afviste en klage, som sagsøgeren havde indgivet over den franske stat og bestemte virksomheder vedrørende en påstået konkurrencebegrænsende adfærd fra de pågældende virksomheders side, som skal have medført en forhøjelse af varmeudgifterne for beboerne på square d'Auvergne.
- 2 Ved særskilt processkrift registreret på Rettens Justitskontor samme dag har sagsøgeren endvidere i medfør af EF-traktatens artikel 185 og 186 fremsat begæring

om udsættelse af gennemførelsen af de anfægtede beslutninger og begæring om, at det pålægges Fællesskabet foreløbigt at betale sagsøgeren 150 000 ECU til dækning af nødvendige udgifter, som ikke kan søges tilbage, idet beløbet trækkes fra de omkostninger, der skal betales i hovedsagen.

- 3 Kommissionen har i sit skriftlige indlæg indgivet den 1. februar 1995 gjort gældende, at det er åbenbart, at begæringen om foreløbige forholdsregler må afvises.
- 4 Inden der tages stilling til begæringen om foreløbige forholdsregler, skal der kort redegøres for baggrunden for sagen, således som den fremgår af parternes indlæg og de fremlagte dokumenter.
- 5 Ved skrivelse af 25. juli 1994 registeret hos Kommissionen den 5. september 1994 indgav sagsøgeren en klage over flere virksomheders adfærd, som havde dannet grundlag for betydelige forhøjelser af varmeudgifterne for beboerne på square d'Auvergne og derfor ifølge sagsøgeren bl.a. var i strid med EF-traktatens artikel 85 og 86.
- 6 Ved skrivelse af 20. september 1994 meddelte direktøren for direktorat C »Karteller, misbrug af dominerende markedsstilling og andre former for konkurrenceforvredning II« under Kommissionens Generaldirektorat for Konkurrence (GD IV) sagsøgerens repræsentant, at en yderligere behandling af sagen under de foreliggende omstændigheder kun ville kunne føre til en afvisning af klagen. Han tilføjede: »Jeg har således på baggrund af denne foreløbige undersøgelse til hensigt at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at henlægge sagen, medmindre De inden for en frist på fire uger fremkommer med nye oplysninger, der vil kunne begrunde en fortsat behandling af sagen.«
- 7 Ved skrivelse af 5. oktober 1994 meddelte en af kontorcheferne i GD IV's direktorat B »Karteller, misbrug af dominerende markedsstilling og andre former for

konkurrencefordrejning I« sagsøgerens repræsentant, at en gennemgang af sagens akter »ikke har påvist retlige eller faktiske momenter, der ville kunne begrunde en undersøgelse på baggrund af Fællesskabets konkurrenceregler«, og at sagsakterne derfor var blevet videresendt til Tjenesten for Forbrugerpolitik.

- 8 Ved skrivelse af 26. oktober 1994 meddelte en af kontorcheferne i Tjenesten for Forbrugerpolitik sagsøgerens repræsentant, at Kommissionen ikke kunne foretage sig noget i den pågældende sag, idet denne udelukkende henhører under de franske myndigheders kompetence.

Retlige bemærkninger

- 9 I henhold til traktatens artikel 185 og 186, sammenholdt med artikel 4 i Rådets afgørelse 88/591/EKSF, EØF, Euratom af 24. oktober 1988 om oprettelse af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (EFT L 319, s. 1), som ændret ved Rådets afgørelse 93/350/Euratom, EKSF, EØF af 8. juni 1993 (EFT L 144, s. 21), kan Retten, hvis den skønner, at forholdene kræver det, udsætte gennemførelsen af den anfægtede retsakt eller foreskrive de nødvendige foreløbige forholdsregler.
- 10 Artikel 104, stk. 2, i Rettens procesreglement foreskriver, at begæringer, der vedrører de i traktatens artikel 185 og 186 omhandlede foreløbige forholdsregler, skal angive de omstændigheder, der medfører uopsættelighed, og de faktiske og retlige grunde til, at den begærede forholdsregel umiddelbart forekommer berettiget. De begærede forholdsregler skal være af midlertidig karakter, idet de ikke må foregribe afgørelsen i hovedsagen (jf. senest kendelse afsagt af Rettens præsident den 1.12.1994, sag T-353/94 R, Postbank mod Kommissionen, Sml. II, s. 1141, præmis 17).

Parternes argumenter

- 11 Sagsøgeren har til støtte for sin begæring om foreløbige forholdsregler for det første gjort gældende, at de omtvistede beslutninger er i strid med artikel 85, stk. 1, artikel 86, artikel 89, artikel 155 og artikel 190 i EF-traktaten, artikel 3, stk. 2, litra b), artikel 10, stk. 1, 2 og 3, og artikel 12 i Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962, første forordning om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikel 85 og 86 (EFT 1959-1962, s. 81), artikel 3 i Kommissionens forordning nr. 27 af 3. maj 1962, første forordning om gennemførelse af Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962 (EFT 1959-1962, s. 123), og artikel 6, 10 og 11 i Kommissionens forordning nr. 99/63/EØF af 25. juli 1963 om udtalelser i henhold til artikel 19, stk. 1 og 2, i Rådets forordning nr. 17 (EFT 1963-1964, s. 42).
- 12 Sagsøgeren har for det andet gjort gældende, at »de anfægtede forhold, som kan have betydning for en stor del af Frankrig og eventuelt også for andre medlemsstater via datterselskaber, er af en så alvorlig karakter og af et sådant omfang, at der er grundlag for at udsætte gennemførelsen af de pågældende beslutninger, med henblik på at Kommissionen foretager de nødvendige undersøgelser uden en skadelig afbrydelse under behandlingen af hovedsagen«.
- 13 Kommissionen finder, at begæringen om foreløbige forholdsregler klart ikke opfylder betingelserne i artikel 104, stk. 2, i Rettens procesreglement. Kommissionen har anført, at den ikke kan fremføre sine synspunkter, da det ikke er nærmere oplyst — end ikke i oversigtsform — hvilke faktiske og retlige momenter, begæringen støttes på.

Retlig bedømmelse

- 14 Indledningsvis bemærkes, at begæringen om foreløbige forholdsregler umiddelbart ikke synes at opfylde betingelserne i procesreglementets artikel 104, stk. 2. Der er nemlig ikke i begæringen angivet nogen omstændigheder, der medfører uopsætte-

lighed. Endvidere indeholder begæringen ingen nærmere redegørelse for de faktiske omstændigheder, der danner baggrund for tvisten. Endelig er de anførte retlige grunde på ingen måde underbygget af konkrete argumenter.

- 15 Der er ikke desto mindre grund til at erindre om, at det fremgår af fast retspraksis, at spørgsmålet om de begærede foreløbige forholdsreglers uopsættelighed skal vurderes på baggrund af nødvendigheden af, at der træffes en foreløbig afgørelse for at undgå, at den begærende part udsættes for et alvorligt og uopretteligt tab, inden der træffes afgørelse i hovedsagen. Det påhviler den begærende part at godtgøre, at det vil have alvorlige og uoprettelige konsekvenser for den pågældende, såfremt man afventer afgørelsen i hovedsagen (jf. ovennævnte kendelse i sagen Postbank mod Kommissionen, præmis 30).
- 16 Det bemærkes herved, at sagsøgeren i sin begæring om foreløbige forholdsregler blot henviser til, »de anfægtede forhold, som kan have betydning for en stor del af Frankrig og eventuelt også for andre medlemstater via datterselskaber«.
- 17 Dette anbringende fra sagsøgerens side er vagt og hypotetisk og ikke underbygget af nogen form for bevis for, at det påståede tab er alvorligt og uopretteligt.
- 18 Endvidere bemærkes, at de af sagsøgeren anførte forhold under alle omstændigheder ikke kan betragtes som en nødvendig eller endog sandsynlig følge af gennemførelsen af de omtvistede beslutninger, som i øvrigt er beslutninger om at afvise klager og ikke kan gøres til genstand for en foreløbig forholdsregel i form af en udsættelse.

- 19 Sagsøgeren har således ikke godtgjort, at de omtvistede beslutninger på baggrund af sagens særlige omstændigheder, såfremt begæringen om udsættelse ikke tages til følge, vil kunne tilføje sagsøgeren et tab, som ikke ville kunne afhjælpes i forbindelse med opfyldelsen af en eventuel dom fra Retten i hovedsagen, hvorved beslutningerne annulleres.
- 20 Hvad angår begæringen om, at det pålægges Fællesskabet foreløbigt at betale sagsøgeren 150 000 ECU, som trækkes fra de omkostninger, der skal betales i hovedsagen, skal det blot bemærkes, at afgørelsen om sagens omkostninger træffes ved den dom eller kendelse, hvorved sagens behandling afsluttes, jf. procesreglementets artikel 87, stk. 1. Da nærværende kendelse kun er foreløbig, jf. procesreglementets artikel 107, stk. 4, skal der ikke på dette trin i sagen træffes afgørelse om sagens omkostninger.
- 21 Det må herefter, uden at det er nødvendigt at tage stilling til det retmæssige i de anbringender, sagsøgeren har gjort gældende i hovedsagen, fastslås, at de retlige betingelser for at træffe de begærede foreløbige forholdsregler ikke er opfyldt, og at begæringen derfor ikke kan tages til følge.

Af disse grunde

bestemmer

RETTENS PRÆSIDENT

1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.

2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Således bestemt i Luxembourg den 16. februar 1995.

H. Jung

Justitssekretær

J.L. Cruz Vilaça

Præsident